

LEONBERGER

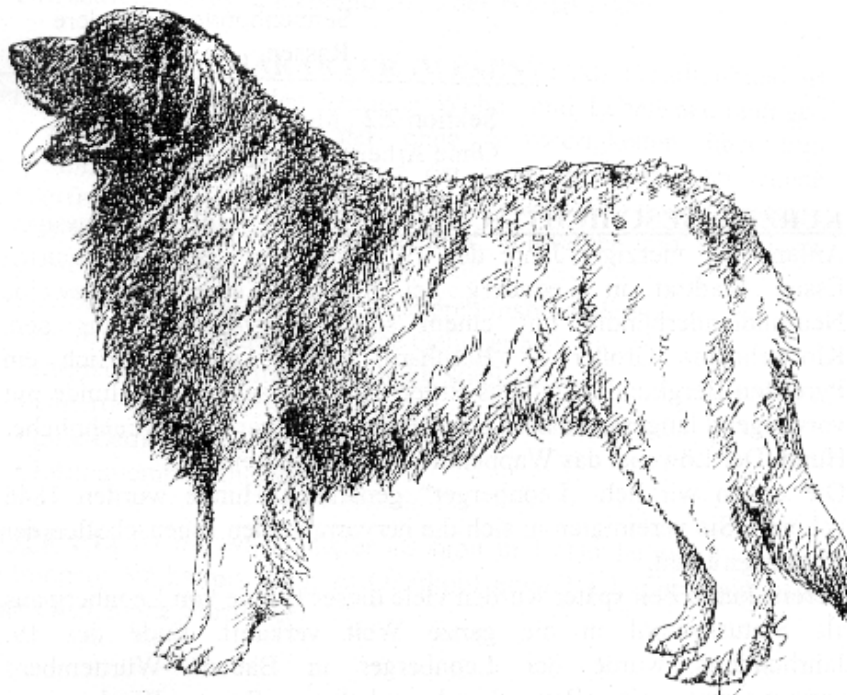
Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse:

Vagthund, ledsage- og familiehund.

Klassifikation:

FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser, Schweizer Sennenhunde og andre racer),
Sektion 2 (Molosser og bjerghunde).
Uden brugsprøve.

Historie:

Omkring 1840 foretog Heinrich Essig, rådmann i byen Leonberg ved Stuttgart, en krydsning mellem en hvid/sort Newfoundland-tæve og en såkaldt "Barry-han" fra kloster-hospitset Store St Bernhard. Senere blev også en Pyreneerhund tilført. Resultatet blev meget store hunde med overvejende lang, hvid pels. Essig havde som mål en løvelignende hund, idet løven indgår i byen Leonbergs våbenskjold.

De første hunde, der virkelig blev kaldt Leonbergere, blev født i 1846. De forenede i sig ophavsracernes fremragende egenskaber. Allerede kort tid herefter blev mange af disse hunde fra Leonberg solgt som statussymboler over hele verden. Ved slutningen af det 19. århundrede blev Leonbergerne i Baden-Württemberg fortrinsvis holdt som gårdhunde på landet. Deres egenskaber som vagt- og trækhunde var højt berømmet.

Under de to Verdenskrige og efterkrigstidens nød gik antallet af avlshunde dramatisk tilbage. I vore dage er Leonbergeren en fortrinlig familiehund, der lever op til alle de krav, vor moderne tilværelse stiller.

- Helhedsindtryk:** Svarende til sin oprindelige anvendelse og formål er Leonbergeren en meget stor hund, kraftig, muskuløs og alligevel elegant. Den udmærker sig ved en harmonisk kropsbygning og selvbevidst ro, forenet med et livligt temperament. Især hannen er imponerende og kraftfuld.
- Proportioner:** Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er som 9 til 10. Brystdybden udgør tilnærmelsesvis 50% af skulderhøjden.
- Temperament:** Som familiehund under vore dages bolig- og levevilkår er Leonbergeren en behagelig partner, som uden problemer kan tages med overalt, og den udmærker sig ved at være særdeles venlig over for børn. Den er hverken sky eller aggressiv. Som selskabshund er den en tiltalende, lydige og frygtløs ledsager i alle livets situationer.
- Blandt de krav, der stilles til et fast og sikkert væsen, hører især:
- Selvsikkerhed og overlegen ro,
  - middel temperament (bl a også lyst til at lege),
  - villighed til at underordne sig,
  - god evne til at lære og at huske,
  - ufølsomhed over for støj.
- Hoved:** Som en helhed betragtet er det mere dybt end bredt, og snarere langstrakt end kompakt. Forholdet mellem skalle og næseparti er som ca 1 til 1. Huden ligger til overalt; ingen panderynker.
- Skalle : Set fra siden og forfra let hvælvet. Svarende til krop og lemmer er den kraftig, men ikke tung. Den bageste del er ikke væsentligt bredere end ved øjnene.
- Stop : Ganske tydeligt, men moderat udpræget.
- Næse : Sort.
- Næseparti : Nærmest langt, aldrig tilspidsende. Næseryggen har ensartet bredde og er aldrig svajet, hellere let hvælvet (væddernæse).
- Læber : Tilliggende og sorte, med lukket mundvig.
- Kæber, bid : Kraftige kæber med perfekt, regelmæssigt og komplet saksebid, således at den øverste række af fortænder uden mellemrun griber ned foran den underste, og at tænderne er stillet lodret i kæberne. Med 42 sunde tænder svarende til tandformlen (manglende M3 tolereres). Tangbid er tilladt. Underkæben må ikke have nogen indsnævring ved hjørnetænderne.
- Kinder : Kun let udviklede.
- Øjne:** Fra lyst brune til så mørkebrune som muligt. De er middelstore og ovale, hverken dybtliggende eller udstående, hverken for tætsiddende eller for bredt placeret. Øjenrandene er tilliggende, så man ikke kan se bindehinden. Det hvide i øjnene (den synlige del af senehinden) må ikke være rødligt.
- Ører:** Ansat højt og ikke langt bagud. De er hængende, middelstore, tilliggende og kødfulde.
- Hals:** Går i en let bue over i manken uden brat overgang. Snarere noget lang end kompakt. Uden løs hud ved struben eller egentlig "løs halshud" (Wamme).
- Krop:**
- Manke : Udpræget, især hos hannen.
- Ryg : Stram, lige og bred.
- Lænd : Bred, kraftig og godt muskuløs.
- Kryds : Bredt, relativt langt, blødt afrundet. Det går jævnt over i haleansatsen. I intet tilfælde overbygget.
- Bryst : Bredt og dybt; når mindst ned i albuehøjde. Ikke for tøndeformet – hellere ovalt.
- Underlinie : Kun let optrukken.

- Hale:** Meget rigt behåret. I stand hængende lige ned, under bevægelse kun let opadbuget, så vidt muligt ikke over ryglieniens forlængelse.
- Lemmer:** Meget kraftige, især hos hannen.
- Forpart:** Lige og parallelle forben, ikke tæt stillede.
- Skulder / overarm: Lange og skråtstillede. De danner en ikke for stump vinkel med hinanden og har god muskulatur.
- Albuer : Tilliggende.
- Mellemhånd : Kraftig og fast. Set forfra er den lige, fra siden næsten lodret stillet.
- Forpoter : Stillet lige (hverken ind- eller udadrettede). De er rundagtige, sluttede, med hvælvede tæer og sorte trædepuder.
- Bagpart:** Set bagfra er bagbenenes stilling parallel og ikke for snæver. Haseled og poter er hverken ind- eller udadrettede.
- Bækken : Skråtliggende.
- Overlår : Temmelig langt, skråtstillet, med kraftig muskulatur. Det danner en tydelig vinkel med underlåret.
- Haseled : Kraftigt. Tydelig vinkel mellem overlår og mellemfod.
- Bagpoter : Stillet lige, kun let langagtige. Tæerne er hvælvede og trædepuderne sorte.
- Bevægelse:** Jordvindende, regelmæssig bevægelse i alle gangarter. God rækkevidde fortil og godt fraskub fra bagparten. I skridt og trav føres benene i lige linie, set forfra og bagfra.
- Pels:**
- Hårlag : Middelblødt til groft, rigelig langt og tilliggende, aldrig skilt. Trods en fyldig underuld skal pelsen overalt lade kropsbygningens former være synlige. Pelsen er glat, dog er let bølget pels tilladt. På hals og bryst danner den – især hos hanner – en manke. Der er tydelige faner på forbenene og udprægede bukser på bagbenene.
- Farve : Løvegul, rød, rødbrun, også sandfarvet (grågul, cremefarvet), med alle kombinationer herimellem, altid med sort maske. Sorte hårspidser er tilladt, men sort må dog ikke være bestemmende for hundens grundfarve. En lysere grundfarve på halens underside, på halskraven, på forbenenes faner og bagbenenes bukser må ikke være så udpræget, at det forstyrrer harmonien i hovedindtrykket af farven. En lille, hvid plet eller smal stribe på brystet og hvide hår på tæerne tolereres.
- Størrelse:** Skulderhøjde hanner 72 til 80 cm, anbefalet middelstørrelse 76 cm.
tæver 65 til 75 cm, anbefalet middelstørrelse 70 cm.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Diskvalificerende fejl:**
- Sky og aggressive hunde.
  - Grove, anatomiske fejl (f.eks. udpræget kohaset, udpræget karperyg, svær hængeryg, ekstremt udadrettede forpoter, absolut utilstrækkelig vinkling i skulder-, albue-, knæ- eller haseled.
  - Brun næse.
  - Meget stærk pigmentmangel på læberne.
  - Tandmangler (bortset fra M3), overbid, underbid, øvrige bidfejl.
  - Øjenfarven uden brunt.
  - Entropion, ektropion.
  - Halen kraftigt oprullet eller ringformet hale båret for højt.

- Brune trædepuder.
- Pelsen danner snore eller kraftige krøller.
- Fejlfarver (brun med brun næse og brune trædepuder, black-and-tan, sort,sølv eller vildtfarvet).
- Fulstændig manglende maske.
- For meget hvidt i pelsen (fra tæerne til op på mellemhånd /-fod, mere end håndstor brystplet, hvidt andre steder).

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 20 SEPTEMBER 2002

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
NOVEMBER 2002*

□□□ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 1996 □□□